

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 625/2022
23.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Столића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 240/20 од 25.09.2020. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 73/22 од 21.03.2022. године, у седници већа одржаној 23.06.2022. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Столића, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Старој Пазови К 240/20 од 25.09.2020. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 73/22 од 21.03.2022. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА са личним подацима као у списима предмета, на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

да је дана 10.10.2018. године у судници Основног суда у Старој Пазови, судска јединица у Инђији за време трајања рочишта за главну расправу у предмету П 480/18, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, у присуству приватне тужиље, судије и осталих учесника у парничном поступку, вређао приватну тужиљу ББ на тај начин што је у току давања исказа, када је говорио о приватној тужилји, изнео наводе који су увредљиви за приватну тужиљу, тако што је рекао „...а чуо сам од једне мушке особе да је он од ње извукао 10.000 еура током трајања нашег брака, с обзиром да се она са њим кур..ла.“ што су све чули приватна тужилја и остали присутни у судници, а оптужени АА је био свестан забрањености свог дела и хтео је његово извршење

-чиме би извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика.

Обавезује се приватна тужилџа ББ, да сходно члану 265. став 3. Законика о кривичном поступку накнади трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини првостепени суд одлучити посебним решењем.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 240/20 од 25.09.2020. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и осуђен је на новчану казну у износу од 60.000,00 динара, за коју је одређено да је дужан да је плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, а ако исту не плати у остављеном року, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће за сваки започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора. Истом пресудом оштећена је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак. Поред тога одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног, с тим да ће суд висину трошкова утврдити накнадно посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 73/22 од 21.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривеног, а првостепена пресуда Основног суда у Старој Пазови К 240/20 од 25.09.2020. године је потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 240/20 од 25.09.2020. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 73/22 од 21.03.2022. године, бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Столић, поднео захтев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и, у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Столића, је основан.

Основано бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Столић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер у конкретном случају изрека правноснажне пресуде не садржи све битне елементе кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, због ког је окривљени оглашен кривим.

Према изреци првостепене пресуде, окривљени је на рочишту за главну расправу које је одржано пред Основним судом у Старој Пазови, судска јединица у Инђији, у предмету П 480/18, у току давања исказа када је говорио о приватној тужилџи рекао „чуо сам од једне мушке особе да је он од ње извукао 10.000 еура током трајања нашег брака, с обзиром да се она са њим кур..ла.“

Одредбом члана 170. став 4. Кривичног законика прописано је да се неће казнити за дело из става 1. до 3. овог члана учинилац, ако је излагање дато у оквиру озбиљне критике у научном, књижевном или уметничком делу, у вршењу службене дужности, новинарског позива, политичке делатности, у одбрани неког права или заштити оправданих интереса, ако се из начина изражавања или из других околности види да то није учињено у намери омаловажавања.

Дакле, одредбом члана 170. став 4. КЗ предвиђен је основ искључења постојања наведеног кривичног дела. Кривично дело увреда неће постојати уколико су кумулативно остварени објективни и субјективни услови. Објективни услов јесте да је увредљива изјава дата у оквиру једне од делатности и то озбиљне критике у научном, књижевном или уметничком делу, у вршењу службене дужности, новинарског позива или политичке делатности и у одбрани неког права или заштити оправданих интереса. Субјективни услов јесте да код оног чија би изјава објективно представљала увреду неког лица, односно повреду његове части, није постојала намера омаловажавања.

Из списка предмета произилази да је окривљени чињенице увредљиве природе изнео на рочишту које је одржано пред Основним судом у Старој Пазови, судска јединица у Инђији, у предмету П 480/18, у парничном поступку који се водио везано за брачну тековину и то приликом давања исказа у својству сведока, те да је фактички увредљиву изјаву изнео у одбрани својих права и заштити оправданих интереса, али не и са намером да омаловажава личност или углед оштећене.

Стога је погрешно становиште нижестепених судова да радња окривљеног која је описана у изреци првостепене пресуде има обележје кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, због којег је оглашен кривим, те је првостепени суд, оглашавајући окривљеног кривим због предметног кривичног дела учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју повреду закона другостепени суд није отклонио већ је првостепену пресуду потврдио, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Столића основан, преиначио побијане пресуде тако што је на основу члана 423. тачка 1) ЗКП окривљеног АА ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 265. став 3. ЗКП у погледу трошкова кривичног поступка одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Маша Денић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**